

בש"פ 720/20 - מונג'דסויטי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 720/20

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

העורר: מונג'דסויטי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעמ"ת 11103-01-20 מיום 13.1.2020, שניתן על ידי כב' השופט ש' פרידלנדר

בשם העורר: עו"ד עבדאללה זאיד

החלטה

1. בקשת רשות ערר ב"גלגול שלישי" על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט ש' פרידלנדר) בעמ"ת 11103-01-20 מיום 13.1.2020, בגדרה נדחה עררו של המבקש על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופטת ז' דולב להמן) במ"ת 3836-01-20 מיום 2.1.2020. במסגרת החלטה זו, הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 2.1.2020 הוגש כתב אישום נגד המבקש המייחס לו עבירות בגין נהיגה בזמן פסילה, התחזות כאדם אחר במטרה להונות וכניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק. מכתב האישום עולה כי המבקש, תושב הרשות הפלסטינית (להלן: הרשות), נהג ברכב בתחומי מדינת ישראל מבלי שהחזיק בידיו רישיון נהיגה כדין ואישור שהייה בישראל. עוד עולה מכתב

האישום כי בעת בדיקה שגרתית שנערכה למבקש, הציג הלה לשוטרים צילום של רישיון נהיגה אשר שייך לאדם אחר.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה לעצור את המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בהחלטתו, קבע בית המשפט המחוזי כי יש לקבל את הבקשה בשל קיומן של מספר עילות מעצר; החשש כי המבקש, בהיותו תושב הרשות, יחמוק מהליכי משפט או מריצוי עונש מאסר; חשש מפני שיבוש הליכי משפט על-ידי המבקש אשר נכנס לשטח מדינת ישראל תחת עין הרשויות ובהתחזות לאדם אחר; ועילת מעצר בגין המסוכנות הלכאורית הנשקפת מן המבקש, אשר נכנס לתחומי מדינת ישראל תוך סיכון חיי המשתמשים בדרך ואשר לחובתו מספר הרשעות קודמות, בין היתר, בגין כניסה לישראל שלא כדין. על רקע האמור, נקבע כי המבקש לא מהסס להפר את הוראות החוק במקרים בהם יש לו בכך צורך. בית המשפט השלום נתן דעתו למצבו הרפואי של בנו של המבקש ולעובדה שהמבקש החל בהליך לקבלת אישור שהייה בישראל, ואולם בסופו של דבר נקבע כי אין באלה כדי לשנות מהתוצאה האמורה.

3. על החלטה זו הוגש ערר לבית המשפט המחוזי ובו טען המבקש כי בשל מצבו הרפואי של בנו, המתגורר בישראל, עליו ללוות אותו לטיפולים רפואיים מעת לעת. כן, הדגיש המבקש כי הוא פועל על-מנת להסדיר את מעמדו בישראל ואולם בשל קשיים בירוקרטיים, הדבר טרם נסתייע. לגופו של עניין, נטען כי לא מתקיימות ראיות לכאורה לפיהן המבקש נכנס לישראל שלא כדין וזאת בשל החלטות קודמות שניתנו בעניינו ואשר לגרסתו מלמדות כי שהה בארץ באופן חוקי. אשר לעילות המעצר - נטען כי המבקש מתגורר באזור הנמצא תחת שליטה מלאה של כוחות הביטחון הישראליים וכן כי משפחתו מתגוררת בשטח מדינת ישראל ומשכך מתאיין החשש מפני התחמקותו מהליך המשפט או מריצוי העונש. על רקע האמור, טען המבקש כי בית משפט השלום שגה עת נמנע מלבחון קיומה של חלופת מעצר שכן ניתן להבטיח את התייצבותו באמצעות הפקדת כספים מטעמו ומטעם ערבים לו.

4. ביום 13.1.2020 קיים בית המשפט המחוזי דיון בערר ולאחר ששמע את טענות הצדדים הורה על דחייתו. בהחלטתו, התייחס בית המשפט המחוזי לנסיבותיו האישיות של המבקש, ובהן למצבו הרפואי של בנו; להיות בני משפחתו אזרחי מדינת ישראל; להליכים להסדרת מעמדו בישראל; ולנכונות של מעסיקו לפקח עליו. ואולם, חרף המורכבות העולה מן הנסיבות האמורות, נקבע כי מעשיו של המבקש מלמדים שהוא עלול להמשיך בהפרתן של הוראות שיפוטיות ומשכך כי אין הוא ראוי לאמון המערכת בו (אף אם ניתן לתת אמון במפקחיו). כן, ציין בית המשפט המחוזי כי המסקנה האמורה מתחזקת על-רקע טענת המשיבה לפיה המבקש צפוי לרצות עונש מאסר.

על החלטה זו מונחת בקשת רשות הערר שלפניי.

5. בבקשתו שב המבקש על עיקר טענותיו וכן מוסיף כי אמנם מדובר בבקשה ב"גלגול שלישי" אך היא מעוררת שאלה משפטיות החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים להליך. עוד מוסיף המבקש כי היה על בית המשפט המחוזי לבחון קיומה של חלופת מעצר.

דיון והכרעה

6. לאחר העיון בבקשה ובנספחיה הגעתי למסקנה כי דינה להידחות.

הלכה היא כי בקשה לרשות ערר על החלטה בנושא מעצר ב"גלגול שלישי" תתקבל רק במקרים מיוחדים, בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים להליך, או כאשר מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות זאת, כגון: חשש לעיוות דין; חריגה מסמכות; פגיעה שאיננה מידתית בזכויות המבקש ועוד כיוצא באלה. עיון בטענות המבקש מעלה כי על אף ניסיונו להציג את בקשתו כמעלה שאלות משפטיות עקרוניות החורגות מעניינם הפרטני של הצדדים, הבקשה אינה מעלה כל שאלה עקרונית בעלת השלכות רחב. הן בית משפט השלום והן בית המשפט המחוזי התרשמו כי המעשים המיוחסים למבקש מעוררים חשש של ממש בדבר האפשרות שיחמוק מהליך המשפט או מריצוי עונשו, ולמעשה, הכרעה זו אינה חורגת מדל"ת אמותיו של המבקש.

7. אוסיף בבחינת למעלה מן הצורך, כי לא מצאתי הצדקה עניינית להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי אשר נימוקיו מקובלים עלי, כולם.

8. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ד' בשבט התש"ף (30.1.2020).

שׁוֹפֵט